

Insamling för havsnomader i Thailand

Den tyska organisationen Gesellschaft für bedrohte Völker (GfbV) har hjälpt en grupp havsnomader i Thailand att återuppta sitt levnadsätt som fiskare, vilket hotades av undergång efter Tsunamikatastrofen 2004.

Efter tsunamikatastrofen i december 2004 hotades havsnomader i södra Thailand och Burma av utplåning. Visserligen hade de flesta av ursprungsfolken överlevt flodvågen på grund av att desedangenerationer tillbakakänner havet och rätt kan tolka naturens varningstecken. På så sätt tog de sig i rätt tid i säkerhet upp på höjder. På Surin-öarna i Thailand räddade havsnomaderna till och med från sina långbåtar många turister från att drunkna.

Efter flodkatastrofen hotades dock många grupper av havsnomader, som lever längs kusterna av Thailand och Burma, av undergång. På många ställen hade flodvågen förstört deras båtar, som dessa "havsmänniskor" traditionellt någramånader om året lever på och fiskar från. Genom förstörelsen av båtarna förlorade de inte bara sin inkomstkälla, utan även sin identitet. Havet står traditionellt i centrum av deras liv. 5 000 havsnomader lever längs kusterna av Burma, Thailand, Indonesien och Filippinerna.

En av dessa havsnomadgrupper vars existens hotats har "Gesellschaft für bedrohte Völker" med framgång kunnat hjälpa. Storfamiljen "sjöelefanterna", ett samhälle med omkring 70 personer på ön Ko Phi Phi nära den thailändska semesterorten Phuket, förlorade i naturkatastrofen alla sina båtar och på stranden uppbyggda pålhus. De överlevande var i trauma i månader. Varje kväll drog de sig tillbaka upp på höjder i inlandet, av rädsla för att kusten på nytt kunde

hemsökas av en flodvåg. Faktiskt har det efter havsskalvet inträffat mer än 400 efterskalv.

För ursprungsfolken hotade förstörelse av deras kultur och identitet. Traditionellt lever "sjöelefanterna" inte bara av fiskefångst och dykning efter musslor, utan havet står i centrum för deras kultur. Havet är för dem näring, medicin, hus, vän och hemvist för deras förfädersgudar. När ett barn föds kastar de navelsträngen i vattnet och begraver moderkakan vid stranden, så att deras förfäder ska beskydda den nyfödda hela dess liv.

De stora hjälporganisationerna och de thailändska myndigheterna intresserade sig länge inte för havsnomadernas öde, som i den thailändska offentligheten gäller för bakåsträvarer. Tillsammans med fotografen Markus Bullik från Dusseldorf initierade vi ett hjälpprojekt för de 27 familjerna. Tack vare understöd från österrikiska GfbV lyckades vi samla in 60 000 euro för byggande av nya båtar. Vid ett besök hos havsnomaderna i augusti 2005 kunde Markus Bullik konstatera hur verksam vår hjälp varit. Nedslagenheten hade vänts till lycka och levnadskraft. På grund av insamlingen i Europa förfogar nu åter alla familjer av "sjöelefanterna" över båtar, med vilka de kan fortsätta sitt traditionella levnadsätt.

Ulrich Delius; GfbV
Översättning av Anna Klint